

byl nárok, pro který exekuce byla povolena, zrušen nebo zastaven vůbec, nýbrž jen co do částky měsíční výživné 30 K převyšující, pročež žalobě mělo v tomto, ale také jen v tomto obsahu býti vyhověno, přičemž se podotýká, že žaloba podle Šu 35 ex. ř. za ostatních podmínek tam uvedených je přípustna i tehdy, zanikl-li exekuční titul, správně nárok, pro který exekuce byla povolena, jen částečně, a že možnost učiniti návrh podle Šu 41 ex. ř. nezabavuje dlužníka práva vznést žalobu podle Šu 35 ex. ř.

Čís. 4636.

Útraty, přiřknuté usnesením, stávají se vykonatelnými uplynutím lhůty k plnění, třebaž byl podán rekurs.

(Rozh. ze dne 4. února 1925, R II 8/25.)

Návrhu, by povolena byla exekuce ku vydobytí exekučních útrat 496 Kč 34 h a útrat dovolacího rekursu 565 Kč 10 h, soud první stolice vyhověl, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu potud, že povolil exekuci ohledně 496 Kč 34 h, ohledně exekuce pro 565 Kč 10 h pak napadené usnesení potvrdil

Důvody:

Podle stěžejní zásady Šu 7 ex. ř., nelze povolit exekuci dříve, než pohledávka jest splatnou a nežli uplynula lhůta, určená v exekučním titulu pro její plnění. Této zásadě bylo v tomto případě vyhověno pouze ohledně prvních exekučních útrat 496 Kč 34 h, nikoli ohledně dalších útrat dovolacího rekursu 565 Kč 10 h. Obě tyto útratové pohledávky byly přiřknuty usnesením a nikoli rozsudkem. Neplatí proto ohledně nich ustanovení Šu 409 odstavec třetí c. ř. s., nýbrž ustanovení Šu 524 c. ř. s., dle něhož nemá rekurs podaný proti usnesení odkládacího účinku ohledně jeho vykonatelnosti. Usnesení přiřkující útraty 496 Kč 34 h bylo doručeno povinnému dne 8. září 1924 a stalo se uplynutím 14denní lhůty dnem 23. září 1924 vykonatelným a mohla proto dne 1. prosince 1924 k jich vymožení býti povolena exekuce. Naproti tomu bylo usnesení, přiřkující útraty 565 Kč 10 h povinnému doručeno teprve dne 17. listopadu 1924 a nebylo lze proto povolit pro ně exekuci již dne 1. prosince 1924, kdy lhůta k plnění ještě neuplynula.

Čís. 4637.

Ku založení exekučního titulu dle Šu 1 čís. 13 ex. ř. stačí, byla-li vykonatelnost daňové pohledávky potvrzena berním úřadem. Soudu nepřísluší zkoumati, zda dlužník ručí toliko podpůrně a zda byl právnímu nástupci dlužníkovu doručen náhradní platební příkaz.

(Rozh. ze dne 4. února 1925, R II 26/25.)